

Spis treści

	Str.
PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ.....	2
UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ	4
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ.....	7
PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ	12
UCHWAŁY IZBY KARNEJ.....	13
ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ.....	15
PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	19
UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH	22
UCHWAŁA IZBY WOJSKOWEJ.....	23

PYTANIA PRAWNE DO IZBY CYWILNEJ

III CZP 52/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Koszalinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy przewodniczący w sprawie o zastosowanie obowiązku leczenia odwykowego (art. 26 ust. 3 ustawy z dnia 26 października 1982 r. o wychowaniu w trzeźwości i przeciwdziałaniu alkoholizmowi) może pod rygorem zwrotu wniosku wezwać prokuratora do przedłożenia opinii łącznej lekarza psychiatry i psychologa albo lekarza psychiatry i specjalisty psychoterapii uzależnień?”

III CZP 53/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy złożenie przez osobę uprawnioną do zachowku wniosku o stwierdzenie nabycia spadku na podstawie ustawy przerywa bieg określonego w art. 1007 § 1 i 2 k.c. terminu przedawnienia roszczenia o zachówek w sprawie między spadkobiercami ustawowymi?”

III CZP 54/13

Pytanie prawne Sądu Apelacyjnego w Gdańsku przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy nieważny jest weksel własny wystawiony przez osobę prawną, jeżeli w oznaczeniu tej osoby podanym na wekslu brak jest

wskazania jej formy organizacyjnej, ale podany jest jej numer rejestru sądowego (KRS)?

2. Czy nieważny jest weksel własny wystawiony przez osobę prawną, jeżeli w oznaczeniu jej nazwy podanej na wekslu znajduje się dopisek wskazujący na rodzaj prowadzonej działalności gospodarczej, który według wpisu w Krajowym Rejestrze Sądowym nie jest częścią firmy tej osoby prawnej?”

UCHWAŁY IZBY CYWILNEJ

III CZP 2/13 – z dnia 20 czerwca 2013 r. w składzie 7 sędziów
na wniosek Rzecznika Praw Obywatelskich

Przepis art. 5 k.c. nie ma zastosowania do upływu terminu przewidzianego w art. 568 § 1 k.c.

III CZP 27/13 – z dnia 27 czerwca 2013 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie

Termin do wniesienia skargi o wznowienie postępowania w sprawie o stwierdzenie nabycia przez Skarb Państwa tytułu własności nieruchomości opuszczonej na podstawie dekretu z dnia 8 marca 1946 r. o majątkach opuszczonych i poniemieckich (Dz. U. Nr 13, poz. 87) nie rozpoczyna biegu w dniu dokonania wpisu prawa własności Skarbu Państwa na podstawie wskazanego orzeczenia sądu lub wzmianki o wniosku o jego dokonanie w księdze wieczystej.

III CZP 29/13 – z dnia 27 czerwca 2013 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Łodzi

1. Przepis art. 713 Kodeksu Cywilnego Napoleona może stanowić samodzielną podstawę dokonania wpisu w księdze wieczystej prawa własności nieruchomości na rzecz Skarbu Państwa.

2. Powołanie się przez Skarb Państwa na prawo własności nieruchomości wynikające z art. 713 Kodeksu Cywilnego Napoleona we wniosku, do którego nie dołączono żadnych dokumentów wykazujących to prawo, stanowi wystarczającą podstawę do zarządzenia

przez sąd obwieszczenia publicznego (§ 24 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 17 września 2001 r. w sprawie prowadzenia ksiąg wieczystych i zbiorów dokumentów, Dz. U. Nr 102, poz. 1122 ze zm.).

III CZP 30/13 – z dnia 27 czerwca 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie

Obowiązek zwrotu kwoty równej bonifikacie udzielonej pierwotnemu nabywcy lokalu mieszkalnego, po jej waloryzacji, obciąża – na podstawie art. 68 ust. 2b w zw. z ust. 2 i 2a pkt 1 ustawy z dnia 21 sierpnia 1997 r. o gospodarce nieruchomościami (jedn. tekst: Dz. U. z 2004 r. Nr 261, poz. 2603 ze zm.) w brzmieniu po nowelizacji dokonanej ustawą z dnia 24 sierpnia 2007 r. o zmianie ustawy o gospodarce nieruchomościami oraz o zmianie niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 173, poz. 1218) – osobę bliską, która nabyła i zbyła lokal po dniu 21 października 2007 r.

III CZP 31/13 – z dnia 27 czerwca 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Tarnowie

Spółka wodna, utworzona do wykonywania, utrzymywania oraz eksploatacji urządzeń służących do zapewnienia wody dla ludności (art. 164 ust. 1 ustawy z dnia 18 lipca 2001 r. – Prawo wodne, jedn. tekst: Dz. U. z 2012 r. Nr 28, poz. 145 ze zm.), mogła nabyć przed wejściem w życie art. 305¹ – 305⁴ k.c. w drodze zasiedzenia służebność gruntową odpowiadającą treścią służebności przesyłu.

III CZP 32/13 – z dnia 27 czerwca 2013 r. w składzie 3 sędziów
na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Bielsku-Białej

1) Na postanowienie sądu pierwszej instancji w przedmiocie obniżenia opłaty egzekucyjnej (art. 49 ustęp 7 ustawy z dnia 27 sierpnia 1997 roku o komornikach sądowych i egzekucji – t.j.: Dz. U. z 2011 r. Nr 231, poz. 1376 ze zmianami) stronom przysługuje zażalenie.

2) Odmówiono podjęcia uchwały w pozostałym zakresie.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY CYWILNEJ

IV CSK 322/12 – wyrok z dnia 18 stycznia 2013 r.

Interes prawny w rozumieniu art. 189 k.p.c. nie jest przesłanką powództwa o ustalenie opartego na art. 189¹ k.p.c.

I CSK 404/11 – wyrok z dnia 22 stycznia 2013 r.

Okoliczność, że grunt podlegałby wywłaszczeniu nie ma wpływu na wysokość odszkodowania przysługującego w związku z wydaniem z rażącym naruszeniem prawa decyzji o odmowie przyznania prawa własności czasowej gruntu na podstawie art. 7 dekretu z dnia 26 października 1945 r. o własności i użytkowaniu gruntów na obszarze m.st. Warszawy (Dz. U. Nr 50, poz. 279 ze zm.).

II CSK 330/12 – wyrok z dnia 31 stycznia 2013 r.

Prawna kwalifikacja bankowej umowy opcji walutowej powinna przede wszystkim uwzględniać jej elementy konstrukcyjne oraz wzorce umowne.

IV CSK 309/12 – wyrok z dnia 8 lutego 2013 r.

Orzekanie przez sąd polski na podstawie materialnego prawa obcego powinno uwzględniać jego interpretację w kraju, w którym obowiązuje.

IV CSK 332/12 – wyrok z dnia 8 lutego 2013 r.

Do wspólnika spółki jawnej reprezentującego spółkę i prowadzącego jej sprawy należy stosować odpowiednio przepisy o osobach prawnych, a nie o pełnomocnictwie (art. 33¹ k.c.)

I CSK 684/12 – postanowienie z dnia 15 lutego 2013 r.

Sprawy o ochronę dóbr osobistych, w których powód domaga się usunięcia skutków naruszenia dobra osobistego przez nakazanie usunięcia jego danych osobowych ze zbioru danych strony pozwanej, należą do drogi sądowej.

I CSK 373/12 – wyrok z dnia 21 lutego 2013 r.

Pojęcie „wszelkie okoliczności” (art. 11 zdanie drugie k.p.c.) obejmuje tylko takie, które wykraczają poza zakres ustaleń wiążących sąd w postępowaniu cywilnym (art. 11 zdanie pierwsze k.p.c.).

IV CSK 385/12 – postanowienie z dnia 21 lutego 2013 r.

Przewidziany w art. 76 ust. 4 ustawy z dnia 6 lipca 1982 r. o księgach wieczystych i hipotece (jedn. tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361 ze zm.) umowny sposób podziału hipoteki obciążającej nieruchomości może polegać na zrzeczeniu się przez wierzyciela hipotecznego hipoteki obciążającej wydzieloną przez podział nieruchomości.

Umowa, że wierzyciel hipoteczny wyrazi zgodę na wydzielenie poszczególnych lokali bez obciążeń pod warunkiem zapłaty określonej ceny nie stanowi umownego podziału hipoteki w rozumieniu wymienionego przepisu.

I CSK 408/12 – wyrok z dnia 21 lutego 2013 r.

Wyłączenie z umowy postanowień uznanych za niedozwolone (art. 385³ k.c.) nie powoduje nieważności całej umowy nawet wtedy, gdy bez tych postanowień umowa nie zostałaby zawarta.

IV CSK 442/12 – wyrok z dnia 7 marca 2013 r.

Nabywca przedsiębiorstwa podatnika po zapłaceniu jego należności podatkowych nie nabywa roszczenia na podstawie art. 405 k.c. wobec małżonka tego podatnika, jeżeli wobec tego małżonka nie wydano decyzji podatkowej o jego solidarnej odpowiedzialności z podatnikiem (art. 111 § 1 i § 3 ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa; t.j.: Dz. U. z 2005 r. Nr 8, poz. 60 ze zm.)

IV CSK 494/12 – wyrok z dnia 13 marca 2013 r.

Kara umowna należna za niedochowanie wielkości zatrudnienia przewidzianego w umowie o oddanie przedsiębiorstwa państwowego do odpłatnego korzystania w ramach prywatyzacji bezpośredniej, obliczona na koniec roku kalendarzowego, w którym zostało stwierdzone niższe zatrudnienie średnioroczne od wskazanego umową prywatyzacyjną, dotyczy całego okresu objętego umową i nie odnosi się tylko do tych pracowników, którzy byli zatrudnieni w dniu oddawania przedsiębiorstwa do korzystania (art. 1 ust. 2 pkt 2c oraz art. 39 i nast. ustawy z dnia 30 sierpnia 1996 r. o komercjalizacji i prywatyzacji, jedn. tekst: Dz. U. z 2002 r. Nr 171, poz. 1397 ze zm.).

I CSK 379/12 – wyrok z dnia 14 marca 2013 r.

Wspólnota mieszkaniowa nie może dochodzić roszczeń odszkodowawczych związanych z wadami fizycznymi lokalu, przysługujących współwłaścicielowi (grupie współwłaścicieli) tego lokalu w stosunku do sprzedawcy, nawet w razie ich przelewu na rzecz wspólnoty.

I CSK 382/12 – wyrok z dnia 14 marca 2013 r.

Każdy członek spółdzielni mieszkaniowej ma interes prawny we wniesieniu powództwa o stwierdzenie nieistnienia uchwały walnego zgromadzenia (zebrania przedstawicieli).

I CSK 402/12 – postanowienie z dnia 27 marca 2013 r.

W sprawie o dokonanie wpisu w księdze hodowlanej, prowadzonej na podstawie art. 17 ust. 1 ustawy z dnia 29 czerwca 2007 r. o organizacji hodowli i rozrodzie zwierząt gospodarskich (Dz. U. Nr 133, poz. 921 ze zm.), droga sądowa jest niedopuszczalna.

I CSK 407/12 – wyrok z dnia 27 marca 2013 r.

Sprzeczność uchwały walnego zgromadzenia spółki akcyjnej z dobrymi obyczajami (art. 422 § 1 k.s.h.) występuje wtedy, gdy w obrocie handlowym może ona być uznana za nieetyczną w świetle uczciwości kupieckiej, obejmującej także kryteria ekonomiczne oraz gwarancje niezakłóconego funkcjonowania oraz rozwoju spółki.

II CSK 520/12 – postanowienie z dnia 18 kwietnia 2013 r.

Podstawą wpisu do księgi wieczystej hipoteki przymusowej może być urzędowo poświadczony przez naczelnika urzędu skarbowego odpis decyzji o określeniu wysokości zobowiązania podatkowego i dowodu jej doręczenia (art. 626² § 3 k.p.c. w zw. z art. 110 ustawy o księgach wieczystych i hipotece z dnia 6 lipca 1982 r. – jedn. tekst: Dz. U. z 2001 r. Nr 124, poz. 1361 ze zm. i art. 35 § 2 lit. b ustawy z dnia 29 sierpnia 1997 r. – Ordynacja podatkowa – jedn. tekst: Dz. U. z 2012 r. Nr 749 ze zm.).

PYTANIA PRAWNE DO IZBY KARNEJ

I KZP 8/13

Wniosek Prokuratora Generalnego przedstawiony do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy powołanie przez sąd, a w postępowaniu przygotowawczym przez prokuratora – na podstawie art. 202 § 3 k.p.k. – biegłego lekarza seksuologa do udziału w wydaniu opinii o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego, w zakresie zaburzeń preferencji seksualnych, następuje z urzędu, czy wyłącznie na wniosek biegłych psychiatrów, o którym mowa w art. 202 § 2 k.p.k.?”

I KZP 9/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego w Poznaniu przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Jak należy rozumieć wyrażenie „czynności usługowe” zawarte w dyspozycji art. 115 § 13 pkt 4 k.k.?”

2. Czy usługowy charakter czynności zostaje wyłączony przez ustawowe nadanie uprawnień do podejmowania działań wkraczających w konstytucyjnie chronione wolności i prawa jednostki?

3. Czy osoba uprawniona do kontroli biletów w rozumieniu art. 33a ust. 1 ustawy z dnia 15 listopada 1984 roku – Prawo przewozowe (t.j.: Dz. U. z 2012 r. poz. 1173), będąca pracownikiem samorządu terytorialnego, jest funkcjonariuszem publicznym w rozumieniu art. 115 § 13 pkt 4 k.k.?”

UCHWAŁY IZBY KARNEJ

I KZP 2/13 – z dnia 20 czerwca 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Świdnicy:

„Czy opinia Komisji Psychiatrycznej do spraw środków zabezpieczających przy Ministrze Zdrowia wydana w oparciu o treść art. 201 § 2 k.k.w. jest opinią w rozumieniu art. 193 k.p.k., czy jest tylko czynnością administracyjną mającą na celu wyznaczenie jednostki leczniczej, która ma wykonywać konkretny środek zabezpieczający i czy za jej wydanie przysługuje wynagrodzenie?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 3/13 – z dnia 20 czerwca 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Rzeszowie:

„Czy po wejściu w życie znowelizowanych ustawą z dnia 16 września 2011 r. o zmianie ustawy – Kodeks karny wykonawczy oraz niektórych innych ustaw (Dz. U. Nr 240, poz. 1431) przepisów Kodeksu karnego wykonawczego i innych ustaw, nadal dla skutecznego zarządzenia wykonania warunkowo zawieszanej kary postanowienie o zarządzeniu wykonania tej kary winno zostać wydane w okresie próby lub w ciągu 6 miesięcy od jego zakończenia i w tym czasie się uprawomocnić, czy też termin z art. 75 § 4 k.k. jest zachowany, jeżeli w określonych nim granicach czasowych, zapadnie postanowienie o zarządzeniu wykonania warunkowo zawieszanej kary?”

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

I KZP 4/13 – z dnia 20 czerwca 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego w Olsztynie:

„Czy zawarte w przepisie art. 182 § 2 k.k.w. określenie «organ, do którego przesłano orzeczenie zawierające zakaz prowadzenia pojazdów zobowiązany jest cofnąć uprawnienia do ich prowadzenia w orzeczonym zakresie» oznacza, że brak decyzji tego organu stanowi przeszkodę do ustalenia, że środek ten był wykonywany?»

postanowiono odmówić podjęcia uchwały.

ORZECZENIA TEZOWANE IZBY KARNEJ

II KK 144/12 – postanowienie z dnia 7 lutego 2013 r.

1. Orzeczeniami kończącymi postępowanie są nie tylko wyroki i postanowienia rozstrzygające w przedmiocie głównego nurtu postępowania, a więc m. in. wyroki skazujące, uniewinniające lub postanowienia o umorzeniu postępowania. Kończą postępowanie także prawomocne orzeczenia wydawane w innych, także pobocznych nurtach procesu, pod warunkiem, że definitywnie zamykają rozpoznanie danej kwestii, powodując trwale skutki. Dotyczy to także w ograniczonym zakresie postępowania wykonawczego. Postanowienia wydawane w tej fazie postępowania podlegać mogą kontroli kasacyjnej jedynie w trybie przewidzianym w art. 521 k.p.k.

2. W odniesieniu do postanowień wydawanych w toku postępowania wykonawczego kasacja nadzwyczajna przysługuje wówczas, gdy są to postanowienia powodujące trwale przekształcenie kary, to jest sposobu lub trybu jej wykonywania, które jednocześnie nie podlegają korygowaniu na podstawie art. 24 k.k.w. Prawomocne postanowienie o umorzeniu grzywny wymierzonej skazanemu ma w sobie ten element trwałości; postanowienie to powoduje bowiem, że kara grzywny wymierzona skazanemu nie będzie wykonywana. Jednocześnie orzeczenie to nie może podlegać zmianie w trybie przewidzianym w art. 24 k.k.w.

IV KK 369/12 – postanowienie z dnia 21 lutego 2013 r.

1. Data utraty mocy obowiązującej art. 218 § 1 k.k. i data wejścia w życie art. 218 § 1a k.k. są tożsame.

2. Art. 218 § 1a k.k. wszedł w życie z początkiem 31 maja 2012 r.

III KK 211/12 – wyrok z dnia 1 marca 2013 r.

Przeprowadzenie czynności ponownego przesłuchania małoletniego świadka pokrzywdzonego, na żądanie oskarżonego, który nie miał obrońcy w czasie pierwszego przesłuchania (art. 185a § 1 k.p.k.), powoduje, że – niezależnie od wyników czynności – niedopuszczalne jest uwzględnienie zgłoszonego przez oskarżonego w oparciu o tę samą przesłankę kolejnego żądania przesłuchania tego świadka.

V KK 9/13 – wyrok z dnia 6 marca 2013 r.

Przeszkodę do skorzystania przez sąd właściwy z instytucji przewidzianej w art. 335 § 1 k.p.k. stanowią wątpliwości co do winy oskarżonego w stopniu rozsądnie rozumianym, oznaczające zarówno brak pewności, że oskarżony w ogóle dopuścił się zarzucanego mu czynu, jak i przypuszczenie, że w grę może wchodzić przestępstwo zagrożone już to łagodniej, już to surowiej.

III KO 83/12 – wyrok z dnia 8 marca 2013 r.

1. W postępowaniu w przedmiocie wznowienia postępowania karnego nie jest możliwe odpowiednie stosowanie art. 537 k.p.k. – argument *a contrario* z art. 545 § 1 k.p.k.

2. Wydanie wyroku uniewinniającego w postępowaniu w przedmiocie wznowienia postępowania karnego – art. 547 § 3 k.p.k. – możliwe jest jedynie w razie wznowienia postępowania w oparciu o przesłankę określoną w art. 540 § 1 pkt 2 lit. a k.p.k.

V KK 197/12 – postanowienie z dnia 13 marca 2013 r.

Naruszenie wymogu określonego w art. 338 § 1 k.p.k., przez nedoręczenie oskarżonemu odpisu aktu oskarżenia i uniemożliwienie mu tym samym złożenia odpowiedzi na ten akt (art. 338 § 2 k.p.k.), stanowi niewątpliwie rażąco obrazę prawa procesowego, ale uchybienie przez sąd temu obowiązkowi nie może być oceniane jedynie od strony formalnej, lecz musi uwzględniać możliwość wpływu takiego naruszenia na realizację przez oskarżonego przysługującego mu prawa do obrony w realiach konkretnej sprawy. Tylko bowiem wtedy można mówić o naruszeniu wymogów rzetelnego procesu, a tym samym i o możliwości wpływu tego uchybienia na treść wydanego orzeczenia.

V KK 230/12 – wyrok z dnia 13 marca 2013 r.

1. Jeżeli sąd, a w postępowaniu przygotowawczym prokurator, widzi potrzebę uzyskania opinii co do ewentualnego występowania u oskarżonego (podejrzanego) zaburzeń preferencji seksualnych, zobowiązany jest dopuścić dowód z opinii co najmniej dwóch biegłych lekarzy psychiatrów na okoliczność stanu zdrowia psychicznego oskarżonego i zapewnić w jej wydaniu, w zakresie zaburzeń preferencji seksualnych, udział biegłego lekarza seksuologa (art. 202 § 3 k.p.k.).

2. Opinia w zakresie zaburzeń preferencji seksualnych jest elementem opinii o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego. Nie ma ona charakteru opinii niezależnej od opinii biegłych lekarzy psychiatrów o stanie zdrowia psychicznego oskarżonego. Opiniowanie w przedmiocie zaburzeń preferencji seksualnych oskarżonego powinno mieć miejsce w ramach tzw. opinii kompleksowej.

IV KK 386/12 – postanowienie z dnia 14 marca 2013 r.

Uzasadnionymi wydatkami stron w rozumieniu art. 616 § 1 pkt 2 k.p.k., które w razie uniewinnienia obwinionego lub umorzenia postępowania w sprawie o wykroczenia ponosi – w myśl art. 118 § 2 k.p.s.w. – Skarb Państwa i które zasądza się na rzecz obwinionego, jeżeli postępowanie toczyło się z wniosku oskarżyciela publicznego, są opłaty wyłożone za czynności obrończe zarówno przez samego obwinionego, jak i przez inną osobę.

**PYTANIA PRAWNE DO IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ
SPOŁECZNYCH I SPRAW PUBLICZNYCH**

II UZP 6/13

Pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego przedstawione do rozpoznania przez skład 7 sędziów Sądu Najwyższego:

„Czy okres zasadniczej służby wojskowej podlega zaliczeniu do okresu pracy w szczególnych warunkach, wymaganego do nabycia prawa do emerytury na podstawie art. 184 w związku z art. 32 ustawy z dnia 17 grudnia 1998 r. o emeryturach i rentach z Funduszu Ubezpieczeń Społecznych (jednolity tekst: Dz. U. 2009 r. Nr 153, poz. 1227 ze zm.)?”

III PZP 4/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy funkcjonariusz Służby Więziennej może dochodzić przed sądem powszechnym pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego, określonej w przepisach art. 184 i 185 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. z 2010 r. Nr 79, poz. 523 ze zm.), przed wydaniem decyzji przez dyrektora jednostki Służby Więziennej o przyznaniu tej pomocy (czy pomoc ta przed wydaniem decyzji przez dyrektora jednostki ma charakter roszczeniowy czy uznaniowy),

2. w przypadku pozytywnej odpowiedzi na powyższe pytanie: w jakim terminie powinny być wydawane decyzje dyrektora o przyznaniu opisanej wyżej pomocy finansowej funkcjonariuszom Służby Więziennej (dzień wydania decyzji rozpoczyna bieg dwuletniego terminu do wypłaty należności z tego tytułu, wynikający z § 3 ust. 1 rozporządzenia Ministra Sprawiedliwości z dnia 29 lipca 2010 r. w sprawie przyznawania pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego funkcjonariuszowi Służby Więziennej (Dz. U. z 2010 r. Nr 147, poz. 986).

3. Kto powinien być stroną pozwaną w procesie toczącym się przed sądem pracy z powództwa funkcjonariusza Służby Więziennej w sprawach wymienionych w art 220 ustawy o Służbie Więziennej?"

III PZP 5/13

Pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Szczecinie przedstawione do rozpoznania przez skład 3 sędziów Sądu Najwyższego:

„1. Czy określonej w art. 184 ust. 1 ustawy z dnia 9 kwietnia 2010 r. o Służbie Więziennej (Dz. U. 2010.79.253) pomocy finansowej na uzyskanie lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej albo domu jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość, położonych w miejscowości pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej, można dochodzić przed sądem powszechnym (czy ma charakter roszczeniowy czy uznaniowy), w przypadku pozytywnej odpowiedzi na powyższe pytanie: czy w przepisach tych określony jest termin, w którym powinny być rozstrzygane wnioski funkcjonariuszy Służby Więziennej o przyznanie

ww. pomocy finansowej, w szczególności czy ma w tym przypadku zastosowanie art. 455 Kodeksu cywilnego,

2. Kto powinien być stroną pozwaną w procesie z powództwa funkcjonariusza Służby Więziennej w sprawie o złożenie oświadczenia woli w przedmiocie udzielenia wsparcia finansowego na uzyskanie lokalu mieszkalnego w spółdzielni mieszkaniowej albo domu jednorodzinnego lub lokalu mieszkalnego stanowiącego odrębną nieruchomość, położonych w miejscowości pełnienia służby lub miejscowości pobliskiej?”

**UCHWAŁY IZBY PRACY, UBEZPIECZEŃ SPOŁECZNYCH I
SPRAW PUBLICZNYCH**

III PZP 2/13 – z dnia 5 czerwca 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Sądu Okręgowego Sądu Pracy i Ubezpieczeń Społecznych w Szczecinie

Powództwo pracownika o dopuszczenie do pracy, dochodzone przeciwko pracodawcy negującemu istnienie stosunku pracy, sąd rozpoznaje w składzie określonym w art. 47 § 2 k.p.c.

I PZP 1/13 – z dnia 26 czerwca 2013 r. w składzie 7 sędziów na pytanie prawne składu 3 sędziów Sądu Najwyższego

Złożenie przez nauczyciela wniosku o udzielenie urlopu dla poratowania zdrowia lub korzystanie z takiego urlopu (art. 73 ustawy z dnia 26 stycznia 1982 r. – Karta Nauczyciela, jednolity tekst: Dz. U. z 2006 r. Nr 97, poz. 674 ze zm.) nie stanowi przeszkody do rozwiązania z nim stosunku pracy na podstawie art. 20 ust. 1 pkt 2 tej ustawy.

UCHWAŁA IZBY WOJSKOWEJ

WZP 2/12 – z dnia 14 marca 2013 r. w składzie 3 sędziów na pytanie prawne Wojskowego Sądu Okręgowego w Warszawie

Znamiona przestępstw określonych w art. 338 § 1, 2 albo 3 k.k. mogą zostać wypełnione przez żołnierza zawodowego tylko wtedy, gdy samowolnie opuszcza on swoją jednostkę lub wyznaczone miejsce przebywania albo samowolnie poza nimi pozostaje w czasie służby regulowanym w art. 60 ust. 1 – 4 ustawy z dnia 11 września 2003 r. o służbie wojskowej żołnierzy zawodowych (Dz. U. z 2010 r. Nr 90, poz. 593 ze zm.), a zatem w czasie, w którym był zobowiązany do wykonywania obowiązków służbowych lub pozostawania w gotowości do ich wykonywania, co oznacza, że do czasu samowolnego oddalenia nie wlicza się dni i godzin wolnych od służby.